2024(1)THCR

తెలంగాణ రాష్ట్ర ఉన్నత న్యాయస్థానము, హైదరాబాద్.

గౌరవనీయ ప్రధాన న్యాయమూర్తి అలోక్ ఆరాధే

మరియు

గౌరవనీయ న్యాయమూర్తి అనిల్ కుమార్ జూకంటి

రిట్ పిటిషన్ నెం.1809/2011; 10512, 26340 /2010, మరియు 31524/2013.

తీర్పు తేదీ: 25.04.2024

రిట్ పిటిషన్.నెం.1809/2011:

మెస్సర్స్ కేశోరాం సిమెంట్ (యజమాని కేశోరాం ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్), బసంత్ నగర్, కరీంనగర్ జిల్లా, ఆంధ్ర ప్రదేశ్, సీనియర్ జనరల్ మేనేజర్ (అక్కౌంట్స్), శ్రీ ఎన్.హరిహరన్ ప్రాతి ధ్యం వహిస్తున్నా .

వర్సెస్

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ ప్రభుత్వం , ప్రిన్సిపల్ సెక్రెటరీ ద్వా , ఎన్విరాన్మెంట్, అడవులు, సైన్స్ మరియు టెక్నాలజీ , హైదరాబాద్ మరియు ఇతరులు

రిట్ పిటిషన్ నెం.10512/2010:

మెస్సర్స్ ఎన్.సి.ఎల్. ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్, రిజిస్టర్డ్ ఆఫీసు 7వ అంతస్తు, రాఘవరత్న టవర్స్, చిరాగ్ అలీ లేన్, హైదరాబాద్.

వర్సెస్

తెలంగాణ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం, హైదరాబాద్ మరియు ఇతరులు

రిట్ పిటిషన్ నెం.26340/2010:

మెస్సర్స్ దక్కన్ సిమెంట్స్ లిమిటెడ్, దక్కన్ చాంబర్స్, సోమాజిగూడ, హైదరాబాద్. జనరల్ మేనేజర్(లీగల్) మరియు కంపెనీ సెక్రెటరీ, శ్రీ సి.శ్రీనివాసన్ ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్నారు.

వర్సెస్

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ ప్రభుత్వం, హైదరాబాద్ మరియు ఇతరులు

రిట్ పిటిషన్ నెం.31524/2013:

మెస్సర్స్ మంచిర్యాల సిమెంట్ కంపెనీ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, శ్రీ వి.కామేశ్వర రావు, మేనేజర్ (అక్కౌంట్స్) ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్నారు, రిజిస్టర్డ్ ఆఫీసు 6-3-655/2/4, సివిల్ సప్లైస్ భవన్, సోమాజిగూడ, హైదరాబాద్-500082.

వర్సెస్

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం, హైదరాబాద్ మరియు ఇతరులు

ఉమ్మడి ఉత్తర్వు:

WP నెం.1809/2011, WP.నెం.26340/2010, మరియు 31524/2013లోని పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాది శ్రీ కార్తీక్ రమణ పుట్టంరెడ్డి వాదనలు వినిపించారు.

WP నెం.10512/2010 లోని పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది శ్రీ బొదులూరి శ్రీనివాసరావు తరఫున శ్రీ మాదాస్ భరత్ చంద్ర వాదనలు వినిపించారు.

తెలంగాణ రాష్ట్రం తరఫున అదనపు అడ్వకేట్ జనరల్ శ్రీ మహ్మద్ ఇమ్రాన్ ఖాన్ వాదనలు వినిపించారు.

2. ఈ క్రింది ఉపశమనం కల్పించాలని కోరుతూ ఈ రిట్ పిటిషన్లు దాఖలు చేయబడ్డాయి:.

"------జి.ఓ.ఎం.ఎస్.నెం.35 పర్యావరణ, అటవీ, శాస్త్ర సాంకేతిక శాఖ, తేదీ 06.02.2010న సవరించబడిన ఆంధ్రప్రదేశ్ అటవీ ఉత్పత్తుల నిబంధనలు, 1970లోని రూల్ 5 (5) సవరణ ద్వారా 100 పర్మిట్లకు పర్మిట్ ఫీజును రూ.500/- నుండి టన్ను/క్యూ.మీ.కు పెంచుతూ, ప్రధాన ఖనిజాలు/ మైనర్ మినరల్/మైనర్ మినరల్/గ్రానైట్ కు సంబంధించి టన్ను/ క్యూ.మీ.కు పర్మిట్ ఫీజును రూ.10/- కు పెంచుతూ ఉత్తర్వులు జారీ చేయడం అనైతికం, రాజ్యాంగ విరుద్ధం మరియు కేసు యొక్క పరిస్థితులలో గౌరవనీయ న్యాయస్థానం సముచితమైనది మరియు సముచితమైనదిగా భావించే ఇతర ఉత్తర్వులు లేదా ఉత్తర్వులను జారీ చేయవలసిందిగా కోరుతూ."

3. సంక్షిప్త వాస్తవాలు:

పిటిషనర్ కంపెనీలకు కరీంనగర్ జిల్లాలోని బసంత్ నగర్ లో సిమెంట్ ప్లాంట్లు ఉన్నాయి. పోర్ట్ ల్యాండ్ సిమెంట్ తయారీకి అవసరమైన ముడిసరుకు సున్నపురాయి. రామగుండం మండలం పాల్కుర్తి, తక్కలపల్లి, పుట్నూర్ రిజర్వ్ ఫారెస్ట్ అటవీ భూముల్లో 20 ఏళ్ల పాటు చెల్లుబాటు అయ్యే అటవీ భూమిని అటవీయేతర వినియోగంలోకి తీసుకురావడానికి 17.08.2016 వరకు కేంద్ర ప్రభుత్వం నుంచి అనుమతులు పొందారు. కేంద్ర పర్యావరణ, అటవీ మంత్రిత్వ శాఖ ప్రొసీడింగ్స్ ఆధారంగా ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం 05.08.2006న G.O.Ms.నెం.215ను జారీ చేసి ఎకరాలు 570.00 అటవీ భూమితో సహా ఎకరా.890.20 గుంటల లీజును పునరుద్ధరిస్తూ ఉత్తర్వులు జారీ చేసింది. మరో పదేళ్ల కాలానికి అంటే 18.08.2016 నుంచి 17.08.2026 వరకు అటవీ శాఖ నుంచి అనుమతులు పొందాలని పిటిషనర్లను ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం కోరింది.

3.1. పిటిషనర్ కంపెనీలు తవ్విన ఖనిజానికి రాయల్టీని రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి చెల్లిస్తాయి. గనులు మరియు ఖనిజాల (నియంత్రణ మరియు అభివృద్ధి) చట్టం, (సంక్షిప్తంగా, MMRD చట్టం') కింద అధికారులు మైనింగ్ కార్యకలాపాలు మరియు ఆదాయ సేకరణను నియంత్రిస్తారు. ఆంధ్రప్రదేశ్ అటవీ చట్టం, 1967లోని సెక్షన్ 2 (g) (సంక్షిప్తంగా, 'చట్టం, 1967') 'అటవీ ఉత్పత్తులు' అనే పదాన్ని నిర్వచిస్తుంది. 1967 చట్టంలోని సెక్షన్ 29 ప్రకారం కలప, ఇతర అటవీ ఉత్పత్తుల రవాణా, స్వాధీనాన్ని నియంత్రించడానికి నిబంధనలను రూపొందించే అధికారం రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి ఉంది. అటువంటి అధికారాన్ని ఉపయోగించి, ప్రభుత్వం ఆంధ్రప్రదేశ్ అటవీ ఉత్పత్తి రవాణా నిబంధనలు, 1970 (సంక్షిప్తంగా, 'నిబంధనలు, 1970') అని పిలువబడే నియమాలను రూపొందించింది.

3.2 సవరించిన నియమం ప్రకారం పర్మిట్ల సంఖ్య ఆధారంగా ఉన్న పన్నును టన్నుకు పర్మిట్ కు, క్యూబిక్ మీటరుకు, లారీకి, అటవీ ఉత్పత్తుల వాహనానికి ఛార్జీ ఆధారంగా పన్నుగా మార్చారు. ప్రధాన ఖనిజాలు /మైనర్ ఖనిజాలు /గ్రానైట్కు సంబంధించి టన్ను/సెంటీమీటర్కు రూ.10.00 చార్జీగా నిర్ణయించారు. ప్రతినెలా వెలికితీసిన ఖనిజ పరిమాణం ఆధారంగా 06.02.2010 నాటి G.O.Ms.నెం.35 ప్రకారం రుసుముతో ఫారం-1లో ట్రాన్సిట్ పర్మిట్ కోసం ఇండెంట్ వేయాలని పిటిషనర్లను ప్రతివాది నెం.3 ఆదేశించారు. 06.02.2010 నాటి G.O.Ms.నెం.35 ద్వారా సవరించిన 1970 రూల్స్ లోని రూల్ 5(5)కు చేసిన సవరణను 100 పర్మిట్లకు రూ.500.00 నుంచి టన్నుకు రూ.10.00కు పెంచుతూ, ప్రధాన ఖనిజాలు/మైనర్ మినరల్స్/గ్రానైట్ కు సంబంధించి

టన్ను/సెంటీమీటర్ కు రూ.10.00కు పెంచడం రాజ్యాంగ విరుద్ధమని ప్రకటించాలని కోరుతూ ఈ రిట్ పిటిషన్లు దాఖలయ్యాయి.

4. 1970 రూల్స్ ప్రకారం ఫారం-1, ఫారం-2 పర్మిట్ల సరఫరాకు ట్రిప్లికేట్ పద్ధతిలో 100 పర్మిట్లకు రూ.5.00 చొప్పున వసూలు చేస్తున్నారని పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాది నివేదించారు. 2001లో సంబంధిత నిబంధనను సవరించి 100 పర్మిట్లకు రూ.500 చొప్పున పన్ను విధింపును వసూలు చేస్తున్నారని పేర్కొన్నారు. 2010లో చేసిన సవరణ ద్వారా ఫారం-1, ఫారం-2 అనుమతుల కోసం పిటిషనర్లు వెలికితీసిన ఖనిజానికి సంబంధించి టన్ను ప్రాతిపదికన టన్నుకు త్రైపాక్షిక ఛార్జీలు వసూలు చేశారు. పన్ను విపరీతంగా ఉందని, మరో రూపం లోని పన్ను అని కూడా నివేదించారు. పన్ను విధింపు అనేది రెగ్యులేటరీ ఫీజు లేదా రవాణా రుసుము స్వభావంలో లేదని, వాస్తవానికి పరిహార రుసుము స్వభావంలో ఉందని మరియు వాస్తవానికి జప్తు స్వభావం కలిగి ఉంటుందని వాదించారు. పరిహార రుసుము కోసం, క్విడ్ ప్రోకో అనే అంశం ఉండాలని గట్టిగా వాదించారు. 1970 నాటి నిబంధనలను పరిశీలిస్తే పన్ను విధింపు పరిహార స్వభావంతో కూడుకున్నదని స్పష్టమవుతోందని వాదించారు.

4.1. 1967 చట్టంలోని సెక్షన్ 29 (2) (c) ప్రకారం కలప, ఇతర అటవీ ఉత్పత్తుల రవాణాను నియంత్రించడానికి నిబంధనలు రూపొందించే అధికారం 'రేటు' లేదా 'రుసుము' అనే పదాలను కలిగి ఉండదని, 1970 నిబంధనలను సవరించిన రూల్ 5 (5)లో కూడా 'రేటు' అనే పదం లేదని కోరారు. ట్రాన్సిట్ పర్మిట్ రాష్ట్ర వాణిజ్య పన్నుల శాఖ జారీ చేసిన వే బిల్ కు సమానమని పేర్కొన్నారు.

4.2. ఉత్తర ప్రదేశ్ ట్రాన్సిట్ ఆఫ్ టింబర్ మరియు ఇతర అటవీ ఉత్పత్తుల నియమాలు, 1978 యొక్క రూల్స్ 5 మరియు 6 లకు మా దృష్టికి తెస్తూ, రూల్ 6 పరిహార స్వభావం కలిగిన పాస్ లకు సంబంధించి 'చెల్లించాల్సిన ధర' అనే పదబంధాన్ని ఉపయోగిస్తుందని మరియు రూల్ 5 నియంత్రణ స్వభావాన్ని కలిగి ఉందని వాదించారు. మధ్యప్రదేశ్ ట్రాన్సిట్ (అటవీ ఉత్పత్తులు) నియమాలు , 2000లోని రూల్స్ 5, 6లను కూడా మా దృష్టికి తీసుక వస్తూ, రూల్ 6 (3) 'చెల్లించాల్సిన మొత్తాలు' అనే పదబంధాన్ని ఉపయోగిస్తుందని, ఈ నిబంధన పరిహార స్వభావాన్ని కలిగి ఉందని, రూల్ 5 'ట్రాన్సిట్ పాస్ జారీకి రుసుము రేట్లు' అనే పదబంధాన్ని ఉపయోగిస్తుందని, రూల్ 6 పరిహార స్వభావాన్ని కలిగి ఉందని, రూల్ 5 నియంత్రణ స్వభావాన్ని కలిగి ఉందని వాదించారు. ఒరిస్సా టింబర్ మరియు ఇతర అటవీ ఉత్పత్తుల ట్రాన్సిట్ నియమాలు , 1980లో కూడా ఇదే విధమైన నిబంధనలు ఉన్నాయని, ఇదే వాదనకు బలం

చేకూర్చేలా రూల్ 4ను మా దృష్టికి తెచ్చారు. తెలంగాణ నిబంధనలలో ఉత్తరప్రదేశ్ మరియు, మధ్యప్రదేశ్ రూల్స్ లో కనిపించే ప్రత్యేకమైన పన్ను విధింపులు లేవని, అయితే 1970 రూల్స్ లోని రూల్ 5(5) ప్రకారం పర్మిట్ల వ్యయానికి ఒకే ఒక పన్ను విధింపు ఉందని పేర్కొన్నారు.

4.3. పిటిషనర్లు టన్ను సున్నపురాయికి రాయల్టీ చెల్లిస్తున్నారని, పెరిగిన అనుమతి ఛార్జీలు పన్ను స్వభావంలో పెద్ద మొత్తంలో పన్ను విధించవచ్చని సమర్పించారు. ఈ పన్ను విధించడం వివక్షతతో కూడుకున్నదని, ఇది భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14 ను ఉల్లంఘిస్తోందని కూడా పేర్కొన్నారు. వివిధ అటవీ ఉత్పత్తులకు వేరియబుల్ ఛార్జీలను సూచించడానికి అర్థం చేసుకోదగిన వ్యత్యాసం లేదు. అందువల్ల సమానులను అసమానంగా చూస్తున్నారు. ఫీజుల పెంపును సమర్థించడానికి ఎటువంటి డేటా లేనప్పుడు, పన్ను విధింపు సరైనది కాదని తెలుస్తోంది.

4.4. జీవో ప్రతిపాదించిన ఇంక్రిమెంట్ స్పష్టంగా పన్ను స్వభావంలో ఉందని నివేదించారు. అటవీ ఉత్పత్తుల ధరకు అనుగుణంగా ఆదాయాన్ని పెంచడం స్పష్టంగా చట్టవిరుద్ధం మరియు పన్ను స్వభావం తీసుకుంటుందని, పరిహార రుసుము వసూలు చేయడానికి క్విడ్ ప్రోకో ఒక సైన్ క్వా నాన్ (quid pro sine quo non) అని సమర్పించబడింది.

4.5. తెలంగాణ శాండల్ వుడ్ అండ్ రెడ్ శాండర్స్ వుడ్ ట్రాన్సిట్ రూల్స్, 1969ను పరిశీలించి, ఫారం-1 లేదా ఫారం-2 పర్మిట్లను 100 పర్మిట్లకు రూ.10/- చొప్పున నాలుగు విడతల వారీగా సరఫరా చేయాలని నిబంధనల్లోని రూల్ 5(3) చెబుతోందని, ఈ పెంపు చట్టవిరుద్ధమనే వాదనకు బలం చేకూరుస్తోందని పేర్కొన్నారు.

4.6. పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాది ఉత్తరాఖండ్ రాష్ట్రం, ఇతరులు వర్సెస్ కుమావోన్ స్టోన్ క్రషర్ మరియు ఇతరులు ((2018) 14 SCC 537) కేసులో సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుపై ఆధారపడి పన్ను భావనను తీసుకొచ్చారు. మద్రాసులోని హిందూ రిలీజియస్ ఎండోమెంట్స్ కమిషనర్ వర్సెస్ శ్రీ షిరూర్ మఠానికి చెందిన శ్రీ లక్ష్మీంద్ర తీర్థ స్వామియార్(AIR 1954 SC 282) కేసులో పన్ను, రుసుమును విపులంగా నిర్వచించడానికి సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును ఆయన ఆధారం చేసుకున్నారు. ఢిల్లీ రేస్ క్లబ్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా మరియు ఇతరులు ((2012) 8 SCC 680) నిర్ణయం లెవీ లేదా ఫీజు పెరుగుదలకు రాష్ట్రం ఎటువంటి క్విడ్ ప్రోకోను నిరూపించాల్సిన అవసరం లేదు, కానీ రవాణా

నియంత్రణ కోసం చేసిన ఖర్చులకు మరియు వసూలు చేసిన రుసుముకు మధ్య విస్తృత సంబంధాన్ని స్థాపించాలి.

4.7. డబ్ల్యు.పి.నెం.10512/2010 లో పిటిషనర్ల తరపున వాదించిన న్యాయవాది రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఎటువంటి అనుభవపూర్వక సమాచారం లేకుండా మొత్తాలను విపరీతంగా పెంచడం సమంజసం కాదని, శాఖ ద్వారా విధులు నిర్వర్తించడానికి, వసూలు చేసిన రుసుముల పెరుగుదలకు సంబంధం లేదని వాదించారు. విపరీతమైన పెరుగుదల ఆదాయాన్ని పెంచుకోవడానికి పన్ను స్వభావంలో ఎక్కువగా ఉంటుంది, ఇది అనుమతించబడదు.

5. పన్ను రూపంలోనే లెవీ ఉందన్న పిటిషనర్ల వాదన సహేతుకం కాదని, మితిమీరినదని, ఎలాంటి ఆధారం లేదని అదనపు అడ్వకేట్ జనరల్ వాదించారు. 40 సంవత్సరాల సుదీర్ఘ సంవత్సరాల తరువాత, రవాణా చేసిన వస్తువులకు కిలోకు దాదాపు 10 పైసలు ఛార్జీని పెంచారు, (2010 సంవత్సరంలో) ఇది అధికం, విపరీతం లేదా నిషేధితమైనది అని చెప్పలేము. మేజర్ మినరల్స్/మైనర్ మినరల్స్/గ్రానైట్కు సంబంధించి గతంలో రూ.5గా ఉన్న లెవీని 2010లో నామమాత్రంగా టన్నుకు రూ.10కి పెంచారు. అటవీ ప్రాంతంలో తవ్వే ఖనిజాల కదలికలపై నిరంతరం నిఘా ఉంచాలని నివేదించారు. 1967 చట్టం, 1970 నిబంధనల ఉద్దేశం పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా విడిగా ఒక నిర్ణయానికి రాలేమని పేర్కొన్నారు.

5.1. అటవీ ఉత్పత్తులను టన్ను, క్యూబిక్ మీటర్, ఒక లారీ, ఒక బండి పరంగా లెక్కించడం, ఆ తర్వాత పర్ పర్మిట్ వసూలు చేయడం ఈ నిబంధన పరిధిలోకి వస్తుంది. వివిధ కారణాల వల్ల పెంపు అనివార్యమని, అటవీ ఉత్పత్తుల కదలికలపై నిఘా ఉంచాలని కోరారు. ఈ పెంపు నామమాత్రమేనని, పిటిషనర్లు చెబుతున్నట్లుగా మితిమీరినది కాదని పేర్కొంది. అటవీ భూమి నుంచి తవ్వి రవాణా చేస్తున్న ఖనిజ పరిమాణాన్ని తెలుసుకోవడానికి పర్మిట్ ఫీజు రెగ్యులేటరీ స్వభావాన్ని కలిగి ఉందని సమర్పించారు.

5.2. 06.02.2010 నాటి జీవో ఎంఎస్ నెం.35లోని పేరా నెం.2ని మా దృష్టికి తీసుకవచ్చారు. గనుల తవ్వకాలపై ప్రభుత్వం నిఘా ఉంచడం, ఖనిజ గని పరిమాణాన్ని అంచనా వేయడం, తవ్వే ఖనిజం రకాన్ని అంచనా వేయడం, అటవీ అధికారులు సర్వే నిర్వహించడం, అటవీ ఉత్పత్తుల కదలికలపై నిఘా ఉంచడం అనివార్యం. ఈ కారణాలు, ఇతర అనుబంధ కారణాల వల్ల 1970 రూల్స్ లోని రూల్ 5కు ప్రతిపాదిత సవరణను 06.02.2010 నాటి G.O.Ms.నెం.35లో జారీ చేశారు. 1967 చట్టం, 1970 నాటి

నిబంధనలు, GO లక్ష్యాన్ని సమగ్ర దృక్పథంతో పరిశీలిస్తే ఈ నిబంధన జప్తు స్వభావం కాదని, కేవలం రెగ్యులేటరీ స్వభావం మాత్రమే అని స్పష్టమవుతుందని పేర్కొన్నారు.

5.3 అదనపు అడ్వకేట్ జనరల్ తన వాదనలకు మద్దతుగా స్టేట్ ఆఫ్ త్రిపుర మరియు ఇతరులు వర్సెస్ సుధీర్ రంజన్ నాథ్ ((1997) 3 SCC 665) రాష్ట్రాలలో సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుపై ఆధార పడ్డారు. సంబంధిత భాగం ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

> "... ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 41 మరియు 76 అటవీ ఉత్పత్తులపై పూర్తి నియంత్రణను రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి అప్పగిస్తాయి మరియు అన్ని కలప లేదా ఇతర అటవీ ఉత్పత్తుల రవాణాను నియంత్రించే అధికారాన్ని కలిగి ఉంటాయి, దీని కోసం నిబంధనలను రూపొందించే అధికారం కూడా రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి ఉంది. ఈ ఫీజుకు బదులుగా సేవలు అందించబడ్డాయని రాష్ట్రం నిర్ధారించలేదని పేర్కొన్న కేసులో దరఖాస్తు రుసుము విధించడాన్ని చెల్లనిదిగా పేర్కొన్న హైకోర్టు నిర్ణయాన్ని, ఈ రుసుము నియంత్రణాత్మకమైనదని, నష్టపరిహారం కాదని పేర్కొంటూ ఈ కోర్టు తిప్పికొట్టింది. "...

5.4 అడిషనల్ అడ్వకేట్ జనరల్, కార్పొరేషన్ ఆఫ్ కలకత్తా మరియు మరొకరు వర్సెస్ లిబర్టీ సినిమా ((1965) 2 SCR 477) తీర్పుపై మరింత ఆధారపడి, "ఎక్స్ ప్రెషన్ లైసెన్స్ ఫీజు అంటే సేవలకు బదులుగా రుసుము అని అర్థం కాదు మరియు రెగ్యులేటరీ ఫీజు విషయంలో సుప్రీంకోర్టు తీర్పు ప్రకారం క్విడ్ ప్రోకో ఏర్పాటు చేయాల్సిన అవసరం లేదు" అని వాదించారు. నిబంధనల ప్రకారం రవాణా రుసుము రెగ్యులేటరీ స్వభావాన్ని కలిగి ఉందని, క్విడ్ ప్రోకోను ఏర్పాటు చేయాల్సిన అవసరం రాష్ట్రానికి లేదని అదనపు అడ్వకేట్ జనరల్ కోర్టుకు నివేదించారు.

6. న్యాయవాదుల వాదనలు విన్నాము, రికార్డును పరిశీలించాము, ప్రత్యర్థుల వాదనలను పరిగణనలోకి తీసుకున్నాము.

7. పిటిషనర్ కంపెనీలు సదరు ఫీజును చెల్లిస్తున్నాయనడంలో ఎలాంటి వివాదం లేదు. 06.02.2010న జారీ చేసిన GO Ms.నెం.35 ప్రకారం లెవీని పెంచడం, లెవీ పరిహార రుసుము రూపంలో ఉందని, క్విడ్ ప్రోకో అనే అంశం లేదని పిటిషనర్లు ఆవేదన వ్యక్తం చేస్తున్నారు.

8. కలప, ఇతర అటవీ ఉత్పత్తుల రవాణాను నియంత్రించడానికి నిబంధనలను రూపొందించడానికి 1967 చట్టంలోని సెక్షన్ 29 ప్రకారం రాష్ట్ర శాసనసభకు అధికారం ఇవ్వబడింది. ఈ నియమనిర్మాణ అధికారాన్ని ఉపయోగించి ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రంలో అటవీ ఉత్పత్తుల కదలికలను నియంత్రించడానికి ఆంధ్రప్రదేశ్ గవర్నర్ నిబంధనలను రూపొందించారు. వివిధ తరగతుల అటవీ ఉత్పత్తులకు పర్మిట్ కు ఛార్జీలు విధించే అధికారం పరిధిలోనే ఉందని, అటువంటి లెవీకి తగిన మార్గదర్శకత్వం 1967 చట్టంలోని సెక్షన్ 29లోనే ఉందని పేర్కొన్నారు. 1967 చట్టంలోని సెక్షన్ 29 ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

"సెక్షన్ 29: కలప, ఇతర అటవీ ఉత్పత్తుల రవాణా, స్వాధీనం నియంత్రణకు నిబంధనలు రూపొందించే అధికారం. నియంత్రించడానికి ప్రభుత్వం నిబంధనలను రూపొందించవచ్చు –

(i) రాష్ట్రంలోని నదులలో కలప తేలియాడటం మరియు భూమి లేదా నీటి ద్వారా కలప మరియు ఇతర అటవీ ఉత్పత్తుల రవాణా;

(ii) ఈ విషయంలో పేర్కొన్నంత విలువైన టేకు కలపను లేదా అటువంటి రిజర్వ్ ఫారెస్ట్ కు పదిహేను కిలోమీటర్ల పరిధిలో ఉన్న ఏ గ్రామంలో నివసిస్తున్న వ్యక్తి అయినా ఎర్రచందనం కలపను కలిగి ఉండటము.

(2) ప్రత్యేకించి మరియు పైన పేర్కొన్న అధికారం యొక్క సాధారణతకు పక్షపాతం లేకుండా, అటువంటి నియమాలు ఉండవచ్చు.

(a) కలప లేదా ఇతర అటవీ ఉత్పత్తులను రాష్ట్రం నుండి లేదా లోపల దిగుమతి చేసుకోవడానికి, ఎగుమతి చేయడానికి లేదా తరలించడానికి మార్గాలను పేర్కొనబడినది;

(b) అటువంటి కలప లేదా ఇతర అటవీ ఉత్పత్తులను జారీ చేయడానికి తగిన అధికారం ఉన్న అటవీ అధికారి నుండి అనుమతి లేకుండా దిగుమతి లేదా ఎగుమతి చేయడం లేదా తరలించడం నిషేధించడం, లేదా అటువంటి పర్మిట్ యొక్క షరతులకు అనుగుణంగా, లేదా కలప విషయంలో, అటువంటి అధికారి అతికించిన రవాణా గుర్తు లేకుండా.

(c) అటువంటి పర్మిట్ జారీ, ఉత్పత్తి మరియు తిరిగి ఇవ్వడం లేదా కలప విషయంలో, రవాణా గుర్తును అతికించడానికి మరియు అక్కడ రుసుము చెల్లించడానికి;

(d) కలప లేదా ఇతర అటవీ ఉత్పత్తుల రవాణాను నిలిపివేయడం, నివేదించడం, పరీక్షించడం మరియు మార్కింగ్ చేయడం, దీనికి సంబంధించి దాని ధర కారణంగా లేదా ఏదైనా సుంకం, రుసుము, రాయల్టీ లేదా దానిపై చెల్లించాల్సిన సుంకం, రుసుము, రాయల్టీ లేదా ఛార్జీల కారణంగా ప్రభుత్వానికి చెల్లించబడుతుందని విశ్వసించడానికి కారణం ఉంది లేదా ఈ చట్టం యొక్క ఉద్దేశ్యానికి గుర్తును అతికించడం అభిలషణీయం;

రూల్స్, 1970లోని రూల్ 3 ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

"రూల్ 5 కింద జారీ చేసిన పర్మిట్ తో పాటు డిమాండ్ పై వెంటనే చెక్ కోసం ఉత్పత్తి చేస్తే తప్ప అటవీ ఉత్పత్తులను భూమి లేదా నీటి ద్వారా రాష్ట్రంలోకి లేదా లోపలకు తరలించరాదు."

రూల్స్, 1970లోని రూల్ 5 ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

5. (1) డివిజనల్ ఫారెస్ట్ ఆఫీసర్ లేదా అతని ద్వారా అధికారం పొందిన అధికారి లేదా వ్యక్తి నిబంధనలకు లోబడి, [అటవీ ప్రాంతాలు లేదా ప్రభుత్వ టింబర్ డిపోల నుండి అటవీ ఉత్పత్తులను తొలగించడానికి సంబంధించి ఫారం-1 లో పర్మిట్ జారీ చేయాలి, మరియు ఇతర అన్ని సందర్భాల్లో ఫారం-2 లో అనుమతి ఇవ్వాలి.] డివిజనల్ ఫారెస్ట్ ఆఫీసర్, అటవీ ఉత్పత్తుల యాజమాన్యం లేదా ఉనికిపై ఏదైనా సందేహం ఉంటే, అటువంటి అనుమతులు ఇవ్వడానికి నిరాకరించవచ్చు మరియు చట్టబద్ధంగా ఉన్న అటవీ ఉత్పత్తులు దరఖాస్తుదారునికి చెందినవని తనకు సంతృప్తికరంగా రుజువు అయ్యే వరకు రవాణా అనుమతుల జారీని నిలిపివేయవచ్చు.

(2) డివిజనల్ ఫారెస్ట్ ఆఫీసర్ తొలగించాల్సిన అటవీ ఉత్పత్తుల ఉనికి గురించి తనను తాను సంతృప్తిపరచుకోవచ్చు మరియు అటవీ ఉత్పత్తుల అంచనా పరిమాణాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకుని అవసరమైన అనుమతుల సంఖ్యను నిర్ణయించాలి.

(3) డివిజనల్ ఫారెస్ట్ ఆఫీసర్, ప్రైవేటు భూముల నుండి అటవీ ఉత్పత్తులను తొలగించడానికి ఫారం-2లో అనుమతులు జారీ చేయడానికి, అటవీ సంరక్షణాధికారి సూచించిన విధంగా జిల్లా

యొక్క అటువంటి రెవెన్యూ అధికారి నుండి అటవీ ఉత్పత్తులపై హక్కులు మరియు పట్టాల గురించి తెలుసుకోవచ్చు.

వివరణ – సంబంధిత కన్జర్వేటర్ ఆఫ్ ఫారెస్ట్ సూచించిన ఫారంలో రెవెన్యూ అధికారి లేదా ఇతర అధీకృత వ్యక్తి జారీ చేసిన ధృవీకరణ పత్రం చెట్ల పెరుగుదలపై వ్యక్తుల హక్కులు మరియు బిరుదులకు నిశ్చయాత్మక సాక్ష్యంగా పరిగణించబడుతుంది.

(4) అటవీ ఉత్పత్తులను లారీలు లేదా రైల్వే వ్యాగన్లు మొదలైనవాటిలో రవాణా చేయడానికి అనుమతించే పర్మిట్ మరియు "లారీ ద్వారా రవాణా", "బండి ద్వారా రవాణా" మొదలైన పదాలతో స్పష్టంగా రాయాలి, మరియు రవాణాకు ఉపయోగించే రవాణా విధానంపై ఆధారపడి ఉండవచ్చు.

(5) ఫారం-I మరియు ఫారం-II అనుమతులను మూడుసార్లు సరఫరా చేయడానికి, ప్రింటెడ్ పర్మిట్‌లు స్టాక్‌లో లేకుంటే, 100 పర్మిట్‌లకు రూ.5.00 చొప్పున మూడుసార్లు వసూలు చేయబడుతుంది, డివిజనల్ ఫారెస్ట్ ఆఫీసర్ అనుమతులు అవసరమైన వ్యక్తిని అనుమతించవచ్చు. పర్మిట్‌లను ప్రింట్ చేయడానికి మరియు [100 పర్మిట్‌లకు రూ. 10.00 చొప్పున] లేదా అలాంటి అనుమతులను ఉపయోగించడానికి అనుమతించే ముందు తన అధికార ముద్రను అతికించినందుకు మూడు రెట్లు తక్కువ వసూలు చేయడము.

9. 1967 చట్టంలోని సెక్షన్ 29లో సూచించిన ఆదేశం సాధారణంగా వివిధ రాష్ట్ర శాసనాల్లో భిన్నంగా ఉంటుంది. వేర్వేరు రాష్ట్రాల్లోని నిబంధనలు ఒకే విధమైన ప్రయోజనాన్ని అందిస్తాయని చెప్పడం ఒక విషయం, కానీ ఒక రాష్ట్రం యొక్క పాలనను ఒకే విధంగా పరిగణించాలి మరియు అర్థం చేసుకోవాలి లేదా మరొక రాష్ట్రంలో అదే దృక్పథంతో చూడాలి అని చెప్పడం వేరే విషయము. రూల్ మేకింగ్ అథారిటీకి వీలు కల్పించే 1967 చట్టంలోని సెక్షన్ 29లో పొందుపరిచిన ఆదేశం దాడిని, సవాలును తట్టుకునే పునాది. నియమనిర్మాణ అధికారానికి సహేతుకమైన అక్షాంశం అనుమతించబడుతుంది మరియు ఛార్జీల పెరుగుదల అది జప్తు స్వభావం మరియు మరో రూపంలో పన్ను అనే నిర్ధారణకు దారితీయదు. అటువంటి నిర్ధారణ లెవీ యొక్క ఉద్దేశ్యాన్ని మరియు లక్ష్యాన్ని ఓడిస్తుంది.

10. పార్లమెంటు మరియు రాష్ట్ర శాసనసభ(లు) నిబంధనలను చేర్చడానికి బదులుగా, శాసనం / చట్టం కింద నిబంధనలను రూపొందించే అధికారం ద్వారా నిర్దేశించిన విధానం యొక్క వివరాలను అమలు చేయడానికి సాధారణంగా ప్రభుత్వానికి అధికారం ఇస్తాయి. నియమాలు రూపొందించబడిన తరువాత, అవి శాసనంలో భాగం అవుతాయి మరియు అదే వివరణ సూత్రాల ద్వారా నిర్వహించబడతాయి. నిబంధనలు చట్టం యొక్క ఉద్దేశ్యాన్ని నెరవేర్చాలని మరియు అవి అమలు చేయబడిన చట్టం యొక్క పరిధిని దాటి వెళ్లకూడదని షరతు. ప్రస్తుత పరిస్థితులను దృష్టిలో ఉంచుకుని, మారుతున్న పరిస్థితులకు అనుగుణంగా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నియమనిబంధనలను రూపొందిస్తుంది. పర్మిట్లకు ఛార్జీలను నిర్ణయించడం సరైన పద్ధతులను (టన్నుకు, క్యూబిక్ మీటరుకు, ఒక లారీకి మొదలైనవి) ఎంచుకోవడం ద్వారా మరియు వివిధ ఇతర అంశాలను పరిగణనలోకి తీసుకోవడం ద్వారా జరుగుతుంది. వివిధ తరగతుల అటవీ ఉత్పత్తులకు పర్ పర్మిట్ కు ఛార్జీలను నిర్ణయించడం వివిధ మరియు అసంఖ్యాక అంశాలపై ఆధారపడి ఉంటుంది, దీనిని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం గమనించాలి, సాధారణంగా అది అలా చేస్తుంది మరియు అలా చేయడానికి తగినంత స్వేచ్ఛ ఉంది.

11. ఆక్షేపిత G.O. వివిధ అటవీ ఉత్పత్తులను వర్గీకరిస్తుంది మరియు పర్మిట్‌కు ఛార్జీలు మరియు ఫారమ్-I అనుమతుల కోసం టన్ను, క్యూబిక్ మీటర్, ఒక్కో లారీ మరియు ఒక్కో కార్ట్ ఆధారంగా. G.O.Ms.No.35 ద్వారా, తేదీ 26.04.2001, రూల్స్, 1970లోని రూల్ 5లోని సబ్-రూల్ (5) సవరించబడింది మరియు అది క్రింది విధంగా ఉంది:

> "(5) ఫారమ్ I మరియు ఫారం II పర్మిట్‌లను మూడుసార్లు సరఫరా చేయడానికి 100 పర్మిట్‌లకు రూ. 500.00 (రూ. ఐదు వందలు) చొప్పున మూడుసార్లు వసూలు చేయాలి."

06.02.2010 నాటి జీవో ఎంఎస్ నెం.35 ద్వారా రూల్ 5(5)ను 2010లో మళ్లీ సవరించారు. అది ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

రూల్ 5 యొక్క సబ్ రూల్ (5) కొరకు పేర్కొన్న నియమాలలో, ఈ క్రింది వాటితో సవరణ చేశారు: -

(5) ఫారమ్-1 మరియు ఫారం-2 అనుమతులను ట్రిప్లికేట్ లో సరఫరా చేయడానికి ప్రతి పర్మిట్ కు ఈ క్రింది వాటిని వసూలు చేయాలి:

ఫారం-1 అనుమతులు	ప్రతి పర్మిట్ కు ఛార్జీ
ప్రధాన ఖనిజం/చిన్న ఖనిజం/గ్రానైట్	రూ. 10.00/-/టన్ను/సెం.మీ.
కలప	ఒక్కో సెంటీమీటర్ కు రూ.5.00/-
ఫ్యూయల్ కలప	ఒక్కో సెంటీమీటర్ కు రూ.3.00/-
వెదురు మరియు ఇతర అటవీ ఉత్పత్తులు	లారీకి రూ.50,000/- మరియు సి.ఎం.టి.కు రూ.20.00/-
అన్ని అటవీ ఉత్పత్తులకు ఇంటర్మీడియట్ డిపో నుంచి గమ్యస్థానానికి ఫారం-2 అనుమతులు	ఒక్కో పర్మిట్ కు రూ.20.00/-

12. ఇంటర్మీడియట్ డిపో నుంచి అన్ని అటవీ ఉత్పత్తుల గమ్యస్థానం వరకు ఫారం-2 పర్మిట్లకు జీఓ ఛార్జీలు రూ.20/- చొప్పున వసూలు చేస్తారు. మేజర్ మినరల్స్/మైనర్ మినరల్స్/గ్రానైట్ పర్మిట్కు టన్ను/సెంటీమీటర్కు రూ.10 చొప్పున వసూలు చేయడం ఏకపక్షం, అహేతుకం, రాజ్యాంగ విరుద్ధమని పిటిషనర్లు వాదించారు. మిగిలిన అటవీ ఉత్పత్తులకు, అంటే ఇతర తరగతులకు సంబంధించి ఇతర ఫారం-1 అనుమతుల విషయంలో పిటిషనర్లు ప్రశాంతంగా ఉన్నారు. పిటిషనర్లు వేధిస్తున్న అటవీ ఉత్పత్తుల తరగతితో సమానంగా ఇతర అటవీ ఉత్పత్తులకు కూడా ఛార్జీలు పెంచారన్న వారి అజ్ఞానం కేవలం అపోహ మాత్రమే. న్యాయవాదుల సమర్పణలు ఇసుక పునాదులపై ఆధారపడి ఉన్నాయి.

13. ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్రం మరియు ఇతరులు వర్సెస్ సీతాపూర్ ప్యాకింగ్ వుడ్ సప్లయర్స్ మరియు ఇతరులు ((2002) 4 SCC 566.), సుప్రీంకోర్టు ఇలాంటి సమస్యను విచారించేటప్పుడు ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొంది:

> 8. పన్ను, రుసుముల మధ్య వ్యత్యాసం బాగానే ఉందని, దాన్ని ఇక్కడ పునఃసమీక్షించాల్సిన అవసరం లేదన్నారు. తాత్కాలిక రుసుము నియంత్రణ స్వభావాన్ని కలిగి ఉందని చట్టం మరియు

నిబంధనల యొక్క పైన పేర్కొన్న నిబంధనలు స్పష్టం చేస్తున్నాయి. రుసుము చెల్లించేటప్పుడు క్విడ్ ప్రోకో అనే ప్రశ్న అవసరం. ప్రతి ఫీజుకు క్విడ్ ప్రోకో అవసరం లేదనే విషయం అందరికీ తెలిసిందే. ట్రాన్సిట్ ఫీజు రెగ్యులేటరీ కాబట్టి, సేవలను అందించడం యొక్క వాస్తవికతను స్థాపించాల్సిన అవసరం లేదు. అందువల్ల, క్విడ్ ప్రో కో స్థాపించబడలేదు అనే కారణంతో రవాణా రుసుము విధించడం చెల్లదు అనే ప్రశ్న లేదు.

9. త్రిపుర రాష్ట్రం మరియు ఇతరులు వర్సెస్ సుధీర్ రంజన్ నాథ్ ((1997) 2 దక్షిణ మధ్య రైల్వే 29) త్రిపుర రాష్ట్రానికి సంబంధించి దాదాపు ఇలాంటి ప్రశ్నే పరిశీలనకు వచ్చింది. ఈ చట్టంలోని 41, 76 సెక్షన్లు అటవీ ఉత్పత్తులపై పూర్తి నియంత్రణను రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి అప్పగిస్తాయని, కలప లేదా ఇతర అటవీ ఉత్పత్తుల రవాణాను నియంత్రించే అధికారం రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి ఉందని, దీని కోసం నిబంధనలను రూపొందించే అధికారం కూడా రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి ఉందని పేర్కొంది. సదరు ఫీజుకు బదులుగా సేవలు అందిస్తున్నట్లు ప్రభుత్వం నిర్ధారించలేదనే కారణంతో ఈ కేసులో దరఖాస్తు రుసుము వసూలు చెల్లదంటూ హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును ఈ హైకోర్టు కొట్టివేసింది. కార్పొరేషన్ ఆఫ్ కలకత్తా మరియు ఇంకొకరు వర్సెస్ లిబర్టీ సినిమా [(1965) 2 SCR 477] విషయంలో తీసుకున్న నిర్ణయాన్ని ప్రస్తావించవచ్చు, దీనిలో ఎక్స్ ప్రెషన్ లైసెన్స్ ఫీజు అంటే సేవలకు బదులుగా రుసుము అని అర్థం కాదని మరియు రెగ్యులేటరీ ఫీజు విషయంలో ఎటువంటి క్విడ్ ప్రోకోను ఏర్పాటు చేయాల్సిన అవసరం లేదని పేర్కొంది. లిబర్టీ సినిమా కేసు తరువాత సికింద్రాబాద్ హైదరాబాద్ హోటల్ ఓనర్స్ అసోసియేషన్ మరియు ఓఆర్ఎస్ వర్సెస్ హైదరాబాద్ మునిసిపల్ కార్పొరేషన్, హైదరాబాద్ మరియు ఎఎన్ఆర్ ((1999) 1 SCR 143], మరియు పి.కన్నదాసన్ మరియు ఇతరులు వర్సెస్ తమిళనాడు రాష్ట్రం మరియు ఇతరులు (AIR 1996 C 2560) లలో ఇలాంటి అభిప్రాయాలు వ్యక్తమయ్యాయి.

10. రూల్ 5 కింద ట్రాన్సిట్ ఫీజు స్పష్టంగా రెగ్యులేటరీగా ఉంటుంది, అందువల్ల, రాష్ట్రం క్విడ్ ప్రోకోను ఏర్పాటు చేయాల్సిన అవసరం లేదు. క్విడ్ ప్రోకో లేనప్పుడు ట్రాన్సిట్ ఫీజు చెల్లదని చెప్పడంలో హైకోర్టు తప్పు చేసింది. ఫలితంగా జరిమానా కూడా చెల్లుబాటు అవుతుంది. ట్రాన్సిట్ ఫీజు చెల్లదని తేల్చిన నేపథ్యంలో ఈ జరిమానా చెల్లదని హైకోర్టు తేల్చి చెప్పింది. అయితే ఈ జరిమానా చట్టంలో అనుమతించిన దానికంటే మించి ఉండకూడదు. అయితే హైకోర్టు ఇచ్చిన

తీర్పు తర్వాత రాష్ట్ర ప్రభుత్వం తన తప్పును గ్రహించి చట్టంలోని నిబంధనలకు అనుగుణంగా జరిమానా నిబంధనను తీసుకురావడానికి నిబంధనలను సవరించడంతో ఈ అప్పీళ్లలో ఆ అంశం సవాలుకు గురికాలేదు. ”

14. ఉత్తరాఖండ్ రాష్ట్రంలో (పైన పేర్కొన్న) ఇదే విధమైన సమస్యను పరిష్కరించేటప్పుడు అత్యున్నత న్యాయస్థానం ఈ క్రింది విధంగా తీర్పు ఇచ్చింది:

“ 216. ఫీజు రేటును నిర్ణయించే అధికారం రాష్ట్రానికి ఉన్నప్పుడు, ఫీజు రేట్లను నిర్ణయించడానికి ఒక ప్రాతిపదికను అవలంబించడానికి చట్టం ప్రకారం అక్షాంశం ఉంది. చట్టం ప్రకారం పాస్ ల ముద్రణ లేదా తయారీకి అయ్యే ఖర్చులకు మాత్రమే రుసుము వసూలు చేయవచ్చని చెప్పలేము. రూల్స్ 2000లోని రూల్ 5 ప్రకారం 28.5.2001 నాటి నోటిఫికేషన్ రాష్ట్ర అధికారానికి అతీతమైనదని నిర్ధారణకు వచ్చిన హైకోర్టు ఈ విషయంలో తప్పుడు అభిప్రాయాన్ని తీసుకుంది. అటవీ ఉత్పత్తుల పరిమాణం/ఘనపరిమాణం ఆధారంగా రుసుము రేటును నిర్ణయించవచ్చు. అందువల్ల 28.05.2001 నాటి నోటిఫికేషన్ ను కొట్టివేయడంలో హైకోర్టు తప్పు చేసిందని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. 1927 చట్టంలోని సెక్షన్ 41 ప్రకారం ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్రం రూపొందించిన నిబంధనలను హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ ఇప్పటికే పరిశీలించిన ఉత్తర ప్రదేశ్ రాష్ట్ర కోర్టు వర్సెస్ సీతాపూర్ ప్యాకింగ్ వుడ్ 183 సప్లయర్ (పైన పేర్కొన్న) ను పరిగణనలోకి తీసుకుంది. యు.పి. ట్రాన్సిట్ ఆఫ్ టింబర్ మరియు ఇతరులు ఫారెస్ట్ ప్రొడ్యూస్ రూల్స్, 1978 లోని రూల్ 5, అందులో పేర్కొన్న రేట్ల ఆధారంగా లెక్కించబడిన అటవీ ఉత్పత్తులపై రవాణా రుసుము చెల్లించడానికి వీలు కల్పించింది. రూల్ 5లో పేర్కొన్న విధంగా ఫీజులు చెల్లించడంలో రాష్ట్ర ప్రభుత్వ సామర్థ్యాన్ని హైకోర్టు సమర్థించింది, దీనిని ఈ కోర్టు తీర్పులోని 7వ పేరాలో గమనించింది, ఇది ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

“7. రూల్ 5లో పేర్కొన్న విధంగా ఫీజులు ఇవ్వడంలో రాజ్యాంగ సామర్థ్యానికి కొదవ లేదని గుర్తించిన హైకోర్టు, క్విడ్ ప్రోకో సూత్రానికి మద్దతు ఇవ్వలేదనే కారణంతో లెవీ చెల్లుబాటుపై సవాలును స్వీకరించింది. ట్రాన్సిట్ ఫీజు వసూలు చేసే వ్యక్తికి చాలా తక్కువ ఫీజుకు బదులుగా

ఎటువంటి సేవలను అందించరాదని పేర్కొంది. హైకోర్టు అభిప్రాయం ప్రకారం ఫీజుల వసూలుకు, అందించిన సేవలకు మధ్య సహేతుకమైన సంబంధం ఏర్పడలేదు.”

217. ఫీజులు చెల్లించే ప్రభుత్వ సామర్థ్యాన్ని హైకోర్టు సమర్థించినప్పటికీ, ఫీజును క్విడ్ ప్రోకో సూత్రాలకు మద్దతు ఇవ్వదని పేర్కొంది. ఆ ప్రాతిపదికన రవాణా రుసుము చెల్లదని తేల్చారు. హైకోర్టు అభిప్రాయాన్ని తిప్పికొట్టి రవాణా రుసుము వసూలు చేయడం చెల్లుబాటు అవుతుందని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది. పేరా 10 మరియు 11 లో ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:
“10. రూల్ 5 ప్రకారం ట్రాన్సిట్ ఫీజు స్పష్టంగా రెగ్యులేటరీ అని, అందువల్ల రాష్ట్రం క్విడ్ ప్రోకోను ఏర్పాటు చేయాల్సిన అవసరం లేదన్నారు. క్విడ్ ప్రోకో లేనప్పుడు ట్రాన్సిట్ ఫీజు చెల్లదని చెప్పడంలో హైకోర్టు తప్పు చేసింది..”

15. పిటిషనర్ కంపెనీల తరపు న్యాయవాదులు నిబంధనల్లో ఉపయోగించిన వచనం ఆధారంగా వివిధ రాష్ట్రాల నిబంధనలను వేరు చేయడానికి ప్రయత్నించారు మరియు లెవీ పరిహార రుసుము స్వభావంలో ఉందని మరియు క్విడ్ ప్రోకో యొక్క అంశం లేదని వాదించారు. సుప్రీంకోర్టు తీర్పుల దృష్ట్యా ఇలాంటి లోపభూయిష్టమైన సమర్పణల్లో అలసత్వం ప్రదర్శించలేమని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. ఈ చట్టం స్పష్టమైన మార్గదర్శకత్వం ద్వారా రూల్ మేకింగ్ అథారిటీకి అధికారం ఇస్తుందనే వాస్తవాన్ని ఈ కోర్టు విస్మరించకూడదు. అటువంటి మార్గదర్శకత్వమే రూల్ మేకింగ్ అథారిటీకి పునాది అని, 1967 చట్టంలోని సెక్షన్ 29లో సూచించిన మార్గదర్శకాలకు మించి రూల్ మేకింగ్ అథారిటీ ప్రయాణించినట్లు మనకు కనిపించడం లేదు. నిబంధనలు రెగ్యులేటరీ స్వభావాన్ని కలిగి ఉన్నాయని, ఈ చట్టం ప్రకారం వాటిని సక్రమంగా అమలు చేశామని ఉత్తరాఖండ్ రాష్ట్రంలోని సుప్రీంకోర్టు (పైన పేర్కొన్న) అభిప్రాయపడింది. చట్టం 1967, రూల్స్ 1970, సవరించిన రూల్ 5 (జీవో ఎంఎస్ నెం.35, తేదీ 06.02.2010) మరియు సుప్రీంకోర్టు నిర్ణయం(లు) యొక్క విశ్లేషణ ఆధారంగా, సవరించిన రూల్ 5(5) రెగ్యులేటరీ స్వభావం కలిగి ఉందని మరియు ఎటువంటి జోక్యం అవసరం లేదని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. ప్రతిపాదించిన వాదనలకు అర్హతలు లేవని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది.

16. పైన పేర్కొన్న కారణాల వల్ల, రిట్ పిటిషన్లు విఫలమైనాయి మరియు కొట్టివేయబడతాయి; తదనుగుణంగా కొట్టివేయబడ్డాయి.

పెండింగ్ లో ఉన్న ఇతర దరఖాస్తులు ఏవైనా ఉంటే అవి ముగించివేయబడ్డాయి.

★★★★★★